

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
164/18. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2018. november 6.

A C-569/16. és C-570/16. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet
Stadt Wuppertal kontra Maria Elisabeth Bauer és
Volker Willmeroth kontra Martina Broßonn

Az elhunyt munkavállaló örökösei pénzbeli megváltást igényelhetnek a volt munkáltatójától azon fizetett éves szabadságért, amelyet e munkavállaló nem vett ki

Az elhunyt munkavállalónak a ki nem vett szabadság pénzbeli megváltásához való joga ugyanis öröklés útján átszállhat az örökösökre

M. E. Bauer és M. Broßonn elhunyt férjeinek Wuppertal város (Németország), illetve V. Willmeroth voltak a munkáltatói. Mivel az elhunytak a halálukat megelőzően nem vették ki az összes fizetett éves szabadságukat, M. E. Bauer és M. Broßonn egyedüli örökösökként a házastársaik volt munkáltatójától pénzbeli megváltást kértek e szabadságokért. Mivel Wuppertal város és V. Willmeroth megtagadta e pénzbeli megváltás kifizetését, M. E. Bauer és M. Broßonn a német munkaügyi bíróságokhoz fordult.

A Bundesarbeitsgericht (szövetségi munkaügyi bíróság, Németország), amely e jogvitákban eljár, arra kérte a Bíróságot, hogy értelmezze ebben a kontextusban az uniós jogot¹, amely szerint minden munkavállalót megillet legalább négy hét fizetett éves szabadság, és e jog nem helyettesíthető annak fejében nyújtott pénzbeli megváltással, a munkaviszony megszűnésének esetét kivéve.

A Bundesarbeitsgericht emlékeztet arra, hogy a Bíróság 2014-ben már megállapította, hogy a munkavállaló halálával nem szűnik meg a fizetett éves szabadsághoz való jog².

Mindazonáltal az a kérdés merült fel benne, hogy ugyanez-e a helyzet, ha a nemzeti jog, ahogyan a német jog, kizárja, hogy az ilyen pénzbeli megváltás az örökség részévé váljon. Ezenfelül úgy véli, hogy a fizetett éves szabadság céljai, amelyek annak lehetővé tételében állnak, hogy a munkavállaló pihenessen, és rendelkezésére álljon a kikapcsolódásra és szabad időtöltésre alkalmas idő, az érdekelt elhalálozásától többé nem elérhetőek.

A Bíróság a mai napon hozott ítéletében megerősíti, hogy az uniós jog szerint a munkavállaló halála nem szünteti meg a fizetett éves szabadsághoz való jogát. Ezenfelül a Bíróság megállapítja, hogy az elhunyt munkavállaló örökösei pénzbeli megváltást igényelhetnek az említett munkavállaló által ki nem vett fizetett éves szabadságért.

Ha a nemzeti jog e lehetőséget kizárja, és ezáltal e jog az uniós joggal ellentétesnek bizonyul, az örökösök hivatkozhatnak közvetlenül az uniós jogra, mind az állami, mind pedig a magánszemélynek minősülő munkáltatóval szemben.

A Bíróság elismeri, hogy a munkavállaló halálának az az elkerülhetetlen következménye, hogy e személy többé nem élvezheti azt a pihenésre és kikapcsolódásra szánt időt, amely az azon fizetett éves szabadsághoz való joghoz kapcsolódik, amely őt ezen elhalálozás időpontjában megillette. Az időbeli aspektus azonban a fizetett éves szabadsághoz való, az uniós szociális jog egyik alapvető elvét jelentő, és az Európai Unió Alapjogi Chartájában kifejezetten alapvető jogként előírt jognak a két alkotórésze közül csupán az egyiket képezi.

¹ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája.

² A Bíróság 2014. június 12-i Bollacke ítélete ([C-118/13](#), lásd továbbá a [83/14](#). sz. sajtóközleményt.)

Ezen alapvető jog magában foglalja az említett szabadságért járó bér kifizetéséhez való jogot is, valamint a „fizetett” éves szabadsághoz való e jog lényegéhez tartozó jogként annak a jogát is, hogy a munkaviszony megszűnésekor ki nem vett éves szabadságért pénzbeli megváltást nyújtsanak.

E pénzügyi alkotórész szigorúan vagyoni jellegű, és ezáltal annak be kell kerülnie az érdekelt vagyonába, így e személy halála az említett vagyont, és következésképpen azokat a személyeket, akikre e vagyonnak öröklés útján át kell szállnia, nem foszthatja meg a fizetett éves szabadsághoz való jog e vagyoni alkotórészének a tényleges élvezetétől.

Ha a nemzeti szabályozást (mint amilyen az alapügyek tárgyát képező német szabályozás) nem lehetséges az uniós joggal összhangban értelmezni, az elhunyt munkavállaló örököse és az e munkavállaló volt munkáltatója közötti jogvitában eljáró nemzeti bíróságnak az említett nemzeti szabályozás alkalmazását mellőznie kell, és gondoskodnia kell arról, hogy az elhunyt munkavállaló örököse e munkáltató terhére pénzbeli megváltásban részesüljön az uniós jog alapján megszerzett, és az említett munkavállaló által a halálát megelőzően ki nem vett fizetett éves szabadságért.

Ez a kötelezettség a nemzeti bíróság tekintetében attól függetlenül áll fenn, hogy a jogvita az ilyen örökös, valamint hatóságnak minősülő munkáltató (mint Wuppertal város), vagy az ilyen örökös és magánszemélynek minősülő munkáltató³ (mint V. Willmeroth) között folyik.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” □ ☎ (+32) 2 2964106

³ A Bíróság e tekintetben emlékeztet arra, hogy valamely irányelv önmagában nem keletkeztethet kötelezettségeket olyan magánszemélyek számára, mint egy magánszemélynek minősülő munkáltató, következésképpen arra ilyenként nem is lehet vele szemben hivatkozni. Ami azonban a fizetett éves szabadsághoz való jogot illeti, az ilyen jogvitában hivatkozni lehet a Chartára.